

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. április 16.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés — Korábbi határozat alkalmazása időpontjának meghatározása — A jogalap meghatározása — A Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően alkalmazandó jogi háttér — Átmeneti rendelkezések — Másodlagos jogalap — A Parlamenttel való konzultáció”

A C-540/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2013. október 15-én

az **Európai Parlament** (képviselik: F. Drexler, A. Caiola és M. Pencheva, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: K. Pleśniak és A. F. Jensen, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen (előadó) tanácselnök, K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. november 5-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. január 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetlevezében az Európai Parlament a vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és vizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférésről szóló

* Az eljárás nyelve: francia.

2008/633/IB határozat alkalmazása időpontjának meghatározásáról szóló, 2013. július 22-i 2013/392/EU tanácsi határozat (HL L 198., 45. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

- 2 A vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférésről szóló, 2008. június 23-i 2008/633/IB tanácsi határozat (HL L 218., 129. o.) 18. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezt a határozatot a Tanács által – azt követően, hogy a Bizottság tájékoztatta a Tanácsot [a vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (VIS-rendelet) (HL L 218., 60. o.)] teljes körű hatálybalépéséről és alkalmazásáról – megállapítandó időponttól kell alkalmazni.

A Tanács Főtitkársága az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi ezt az időpontot.”

A megtámadott határozat

- 3 A 2013/392 határozat, amely az EUMSZ-re és a 2008/663 határozatra, különösen annak 18. cikke (2) bekezdésére hivatkozik, 1. cikkében előírja, hogy e határozatot 2013. szeptember 1-jétől kell alkalmazni.

A felek kérelmei

- 4 A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
  - tartsa fenn e határozat joghatásait mindaddig, amíg azt új jogi aktus váltja fel, és
  - kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.
- 5 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- a keresetet – mint elfogadhatatlan vagy legalábbis mint megalapozatlant – utasítsa el;
  - másodlagosan, a megtámadott határozat megsemmisítése esetén tartsa fenn e határozat joghatásait mindaddig, amíg helyébe új jogi aktus nem lép, és
  - a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

A keresetről

- 6 A Parlament keresete alátámasztása érdekében két jogalapra hivatkozik, az elsőt valamely eljárási szabály azáltal történő megsértésére alapítja, hogy a Parlament nem vett részt a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárásban, a másodikat pedig nem hatályos vagy jogellenes jogalap megválasztására alapítja.

A Parlament által felhozott egyes jogalapok vagy érvek elfogadhatóságáról

A felek érvei

- 7 A Tanács úgy ítéli meg, hogy a Parlament által felhozott egyes jogalapokat vagy érveket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, mivel nem egyértelműek és nem pontosak. Ez vonatkozik a lényeges eljárási szabály megsértésére, az EU 39. cikk (1) bekezdésének alkalmazására, a már nem hatályos jogalap megválasztására, valamint a jogbiztonság és az intézményi egyensúly elvének megsértésére vonatkozó jogalapokra, illetve érvekre.
- 8 A Parlament azt állítja, hogy a keresetlevél kellően egyértelmű és pontos.

A Bíróság álláspontja

- 9 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzata 120. cikkének c) pontjából és az azzal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a keresetlevélnek meg kell jelölnie a jogvita tárgyát, a jogalapokat és a felhozott érveket, valamint tartalmaznia kell e jogalapok rövid ismertetését. E megjelölésnek, illetve ismertetésnek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes elő tudja készíteni védekezését, valamint a Bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Mindebből következik, hogy a kereset alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeknek magából a keresetlevél szövegéből kell egységes és érthető módon következniük, és a keresetlevélben a kérelmeket egyértelműen kell megfogalmazni, nehogy a Bíróság a határozatában túlterjeszkedjen a kereseti kérelmen, vagy ne határozzon valamely kifogás tekintetében (lásd ebben az értelemben: Egyesült Királyság kontra Tanács ítélet, C-209/13, EU:C:2014:283, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 10 A jelen esetben a kereset jogalapjainak, illetve érveinek bemutatása – amely egyértelműségének és pontosságának hiányára a Tanács hivatkozik – megfelel e követelményeknek. Különösen lehetővé teszi a Tanács számára, hogy elkészítse védekezését e jogalapok, illetve ezen érvek tekintetében, és lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy a megtámadott határozat felett felülvizsgálatot gyakorolhasson.
- 11 Ebből következik, hogy a kereset állítólagos egyértelműségének és pontosságának hiányára irányuló elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.
- 12 Mivel valamely jogi aktus jogalapja határozza meg az annak elfogadása céljából követendő eljárásokat (Parlament kontra Tanács ítélet, C-130/10, EU:C:2012:472, 80. pont; Parlament kontra Tanács ítélet, C-658/11, EU:C:2014:2025, 57. pont), ezért először a második jogalapot kell megvizsgálni.

A második, a hatálytalan vagy jogellenes jogi alap megválasztására alapított jogalapról

A második jogalap első, a hatálytalan jogi alap megválasztására alapított részéről

– A felek érvei

- 13 A Parlament azt állítja, hogy a megtámadott határozatban az EUM-Szerződésre való utalás túl általános ahhoz, hogy e határozat jogalapjául szolgálhasson, és hogy a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése nem tekinthető valódi jogalapnak.
- 14 E rendelkezés ugyanis az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjára való hivatkozásra korlátozódik, amely az egyetlen lehetséges jogalapnak minősült a megtámadott határozathoz hasonló intézkedés elfogadásához.

- 15 Következésképpen a Tanács által alkalmazott jogalap a Parlament szerint az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja. Márpedig, mivel e 34. cikket hatályon kívül helyezte a Lisszaboni Szerződés, az már nem szolgálhat jogalapként új jogi aktusok elfogadásához. Azon körülmény, hogy a másodlagos jog valamely rendelkezése az említett 34. cikkre hivatkozik, e tekintetben hatástalan, mivel e rendelkezést úgy kell tekinteni, mint amely alkalmazhatatlanná vált e Szerződés hatálybalépése révén.
- 16 A Tanács kifejti, hogy a megtámadott határozatot az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv (a továbbiakban: átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv) 9. cikkével együttesen értelmezett 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése alapján fogadta el. Kiemeli e tekintetben, hogy a megtámadott határozat sem általában az EU-Szerződésre, sem konkrétan az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjára nem hivatkozik.

– A Bíróság álláspontja

- 17 A második jogalap első része megalapozottságának értékelése érdekében azon jogi alapot kell meghatározni, amely alapján a megtámadott határozatot elfogadták.
- 18 E tekintetben meg kell állapítani, hogy e határozat nem hivatkozik az EU 34. cikkre, és hogy bevezető hivatkozásai kifejezetten az EUM-Szerződésre, valamint a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdésére utalnak.
- 19 A megtámadott határozat szövegére tekintettel, amelynek főszabálya szerint az indokolási kötelezettség teljesítése érdekében fel kell tüntetnie a jogalapot, amelyen alapul (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Tanács ítélet, C-370/07, EU:C:2009:590, 39. és 55. pont), nem tekinthető tehát úgy, hogy e határozat az EU 34. cikken alapul.
- 20 Meg kell továbbá jegyezni, hogy a megtámadott határozat egyetlen eleme sem utal arra, hogy a Tanács e 34. cikket kívánta e határozat jogalapjaként alkalmazni.
- 21 Különösen nem releváns e tekintetben az a – feltételezzük, hogy bizonyított – körülmény, hogy az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja minősült a megtámadott határozathoz hasonló intézkedés elfogadásához az egyetlen lehetséges jogalapnak, mivel a Tanács azon kifejezett döntése, hogy a megtámadott határozatban nem e rendelkezést említi, hanem inkább az EUM-Szerződést és a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdését, egyértelműen jelzi, hogy a megtámadott határozat magán ez utóbbi rendelkezésen alapul.
- 22 Ebből következik, hogy az EU 34. cikknek a Lisszaboni Szerződéssel való hatályon kívül helyezése nem fosztja meg jogalapjától a megtámadott határozatot.
- 23 Ezekre tekintettel mint megalapozatlant el kell utasítani a második jogalap első részét.

A második jogalap második, a jogellenes jogi alap megválasztására alapított részéről

– A felek érvei

- 24 A Parlament úgy véli, hogy ha úgy kellene tekinteni, hogy a megtámadott határozat jogalapja a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése, e rendelkezés jogellenes másodlagos jogalapnak minősül, amelyen nem alapulhat érvényesen e határozat.

- 25 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ugyanis következik, hogy a Szerződésekkel összeegyeztethetetlen olyan másodlagos jogalap létesítése, amely megkönnyíti valamely jogi aktus elfogadásának módjait. Ez vonatkozik a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdésére, mivel az nem írja elő a Parlamenttel való konzultációt, noha azt az e határozat végrehajtási intézkedésének elfogadása céljából kötelezővé teszi az EU 39. cikk.
- 26 A 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése továbbá alkalmazhatatlanná vált a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően, és az új jogi aktusok elfogadásához jogellenes eltérést ír elő az e Szerződéssel bevezetett eljárás alól. Az ilyen eltérést nem engedi meg az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 9. cikke, amely csak azt tartalmazza, hogy a korábbi „harmadik pillér” jogi aktusai nem veszítik automatikusan hatályukat az említett Szerződés hatálybalépésével.
- 27 A Tanács elsődlegesen vitatja a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdésére vonatkozóan a Parlament által felhozott jogellenességi kifogás elfogadhatóságát. E tekintetben arra hivatkozik, hogy az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 10. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bíróság hatáskörei e határozat tekintetében 2014. december 1-jéig változatlanok maradnak, és megegyeznek azokkal, amelyek a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt fennálltak. Márpedig az akkor alkalmazandó EU 35. cikk (6) bekezdése nem írta elő annak lehetőségét, hogy a Parlament megsemmisítés iránti keresetet terjesszen elő a korábbi „harmadik pillér” keretében elfogadott, az említett határozathoz hasonló jogi aktus ellen. Azon hatáskör hiányából, amely a Bíróságot e területen jellemezte, következik, hogy a Parlament által felhozott jogellenességi kifogást elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.
- 28 A Tanács másodlagosan azt állítja, hogy a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése az elfogadásakor megfelelt az EU-Szerződésnek. E rendelkezés ugyanis az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjában foglalt eljárás alkalmazásának előírására szorítkozik, nem vezet tehát be a Parlamenttel való konzultációt kizáró *sui generis* eljárást.
- 29 A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének joghatásait illetően a Tanács azt állítja, hogy az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 9. cikkének a Parlament által javasolt értelmezése megbénítaná a korábbi „harmadik pillér” jogi aktusaiban előírt végrehajtási intézkedések elfogadásának minden lehetőségét, és pontosan ez az a helyzet, amelyet a Szerződések megalkotói meg kívántak akadályozni.
- A Bíróság álláspontja
- 30 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi aktus jogalapja megválasztásának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek alkalmasak arra, hogy bírósági felülvizsgálat tárgyát képezzék; ilyen elemnek számít többek között a jogi aktus célja és tartalma (Bizottság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-43/12, EU:C:2014:298, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felek között nincs nézetkülönbség a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése, valamint a megtámadott határozat célja és tartalma közötti kapcsolat tekintetében. A Parlament viszont vitatja e rendelkezés jogszerűségét, arra hivatkozva, hogy az megkönnyíti a megtámadott határozathoz hasonló végrehajtási intézkedések elfogadásának módjait a Szerződésekben e célból előírt eljáráshoz képest.
- 32 Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy mivel az uniós intézmények akaratnyilvánítására vonatkozó szabályokat a Szerződések állapítják meg, és azokról sem a tagállamok, sem maguk az intézmények nem rendelkezhetnek, kizárólag a Szerződések hatalmazhatják fel valamely intézményt arra, hogy különleges esetekben eltérjen a Szerződésekben megállapított valamely döntéshozatali eljárástól. Ezért valamely intézmény arra vonatkozó lehetőségének elismerése, hogy másodlagos jogalapokat hozzon létre, akár azért, hogy megszigorítsa, akár pedig azért, hogy

megkönnyítse valamely aktus elfogadásának módjait, az adott intézmény számára olyan jogalkotási hatáskör biztosításához vezetne, amely túllép a Szerződésekben előírt hatáskörön (lásd Parlament kontra Tanács ítélet, C-133/06, EU:C:2008:257, 54–56. pont).

- 33 Ezen, a Parlament kontra Tanács ítéletben (C-133/06, EU:C:2008:257) a jogalkotási aktusok elfogadását lehetővé tevő másodlagos jogalap kapcsán kialakított megoldást kell alkalmazni a valamely másodlagos jogi aktusban előírt olyan jogalapokra is, amelyek lehetővé teszik e jogi aktus végrehajtási intézkedéseinek elfogadását, az ilyen intézkedések Szerződésekben előírt elfogadási módjait megszigorítva vagy megkönnyítve.
- 34 Ugyanis, bár igaz, hogy a Szerződések előírják, hogy a Parlament és a Tanács meghatározza a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó bizonyos szabályokat, a Szerződésekben előírt végrehajtási intézkedések elfogadására vonatkozó különös szabályok azonban ugyanolyan címen kötelezik az intézményeket, mint a jogalkotási aktusok elfogadására vonatkozó szabályok, és azokkal nem lehetnek tehát ellentétesek a másodlagos jogi aktusok.
- 35 Ezzel összefüggésben, tekintettel arra, hogy valamely uniós jogi aktus érvényességét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (lásd analógia útján: Gualtieri kontra Bizottság ítélet, C-485/08 P, EU:C:2010:188, 26. pont; Schindler Holding és társai kontra Bizottság ítélet, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 31. pont; Schaible-ítélet, C-101/12, EU:C:2013:661, 50. pont), a 2008/633 határozat 18. cikke (2) bekezdésének jogszerűségét az e határozat elfogadása időpontjában a megtámadott határozathoz hasonló intézkedés elfogadását szabályozó rendelkezések alapján kell megítélni, vagyis az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontja és az EU 39. cikk (1) bekezdése alapján.
- 36 E rendelkezésekből következik, hogy az esettől függően egyhangúsággal vagy minősített többséggel eljáró Tanács a Parlamenttel való konzultációt követően megállapítja – az EU 34. cikk (2) bekezdésének c) pontjában szereplő határozatok kivételével – az EU-Szerződés VI. címének célkitűzéseivel összhangban álló határozatokat, valamint az e határozatok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.
- 37 E tekintetben kétségtelenül meg kell állapítani, hogy a 2008/633 határozat 18. cikke (2) bekezdésének szövege nem írja elő azon kötelezettséget a Tanács számára, hogy konzultáljon a Parlamenttel az e rendelkezésben előírt intézkedés elfogadása előtt.
- 38 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely másodlagos uniós jogszabályt – amennyiben lehetséges – úgy kell értelmezni, hogy összhangban legyen a Szerződések rendelkezéseivel (Efir-ítélet, C-19/12, EU:C:2013:148, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Ezért tekintettel egyrészt arra, hogy valamely másodlagos jogi aktusnak az elsődleges joggal összhangban álló értelmezésére vonatkozó kötelezettség azon általános értelmezési elvből következik, hogy valamely uniós jogi aktust – amennyire lehetséges – úgy kell értelmezni, hogy ne váljék kérdésessé annak érvényessége (lásd ebben az értelemben: Sturgeon és társai ítélet, C-402/07 és C-432/07, EU:C:2009:716, 47. és 48. pont; Bizottság kontra Strack ítélet [felülvizsgálat], C-579/12 RX-II, EU:C:2013:570, 40. pont), másrészt pedig hogy a 2008/633 határozat 18. cikke (2) bekezdésének jogszerűségét – a jelen ítélet 35. pontjában felidézett okok miatt – különösen az EU 39. cikk (1) bekezdésére tekintettel kell értékelni, az előbbi rendelkezést az utóbbival összhangban kell értelmezni.
- 40 Következésképpen a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdését az EU 39. cikk (1) bekezdésével összhangban úgy kell értelmezni, hogy az csak akkor teszi lehetővé a Tanács számára, hogy az e határozat alkalmazása időpontjának meghatározása céljából jogi aktust fogadjon el, ha konzultált a Parlamenttel. Ebből következik, hogy el kell utasítani a Parlament azon érvét, miszerint azon tény,

hogy ezen első rendelkezés nem írja elő a konzultációs kötelezettséget, azt jelenti, hogy a megtámadott határozathoz hasonló intézkedés könnyített elfogadási módját vezeti be az EU-Szerződésben e célra előírt eljáráshoz képest.

- 41 Ami a Parlament arra vonatkozó érveit illeti, hogy a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése összeegyeztethetetlen a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően alkalmazandó eljárási szabályokkal, mindenesetre meg kell jegyezni, hogy az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv kifejezetten az e Szerződés hatálybalépését követően az EU-Szerződés alapján ezen időpont előtt elfogadott jogi aktusokra alkalmazandó jogi szabályokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.
- 42 Így e jegyzőkönyv 9. cikke előírja, hogy az ilyen jogi aktusok joghatása mindaddig fennmarad, amíg azokat a Szerződések alapján hatályon kívül nem helyezik, semmisnek nem nyilvánítják, vagy nem módosítják.
- 43 E cikket az említett jegyzőkönyv első preambulumbekkezdésére tekintettel kell értelmezni, amely kimondja, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt alkalmazandó Szerződések intézményi rendelkezései és az említett szerződésben előírt rendelkezések közötti átmenet megszervezése érdekében átmeneti rendelkezéseket szükséges megállapítani.
- 44 Ezért tekintettel arra, hogy a Lisszaboni Szerződés lényegesen módosította a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés intézményi keretét, az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 9. cikkét úgy kell érteni, mint amely különösen annak biztosítására irányul, hogy az ezen együttműködés keretében elfogadott jogi aktusok az említett együttműködés intézményi keretének módosítása ellenére továbbra is hatékonyan alkalmazhatók legyenek.
- 45 Márpedig a Parlament azon érvének elfogadása, mely szerint a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés alá tartozó végrehajtási intézkedések elfogadására irányuló különös eljárások Lisszaboni Szerződés általi hatályon kívül helyezése lehetlenné tette az ilyen intézkedések azt megelőzően történő elfogadását, hogy az ezen együttműködés keretében elfogadott általános aktusokat ne módosították volna a Lisszaboni Szerződéshez való igazításuk céljából, éppen hogy bonyolítaná, vagy akár meg is akadályozná e jogi aktusok hatékony alkalmazását, és ezáltal veszélyeztetné a Szerződés megalkotói által kitűzött cél megvalósítását.
- 46 Mindent egybevetve az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 9. cikkének a Parlament által javasolt azon értelmezése, mely szerint e cikk mindössze azt jelenti, hogy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés alá tartozó jogi aktusok nem veszítik el automatikusan hatályukat a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően, megfosztaná e cikket a hatékony érvényesülésétől.
- 47 Az előzőekből következik, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt az EU-Szerződés alapján szabályosan elfogadott jogi aktus azon rendelkezése, amely előírja az egyéb intézkedések elfogadási módjait, továbbra is kifejti joghatásait, amennyiben azt nem helyezték hatályon kívül, nem nyilvánították semmisnek, vagy nem módosították, és az általa meghatározott eljárás alapján teszi lehetővé a végrehajtási intézkedések elfogadását.
- 48 E feltételek mellett azon körülmény, hogy a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése a megtámadott határozathoz hasonló intézkedés elfogadásának szigorúbb vagy könnyített elfogadási módjait írja elő az EUM-Szerződésben e célból előírt eljáráshoz képest, nem jelenti azt, hogy e rendelkezés jogellenes másodlagos jogalapnak minősül, amelynek alkalmazását kifogás útján el kellene utasítani.

- 49 Következésképpen e körülmények között, anélkül hogy szükséges lenne a második jogalap második részének elfogadhatóságáról határozni, azt mint megalapozatlant el kell utasítani (lásd analógia útján: Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-233/02, EU:C:2004:173, 26. pont; Komninou és társai kontra Bizottság ítélet, C-167/06 P, EU:C:2007:633, 32. pont), ennél fogva e jogalapot egészében el kell utasítani.

Az első, a lényeges eljárási szabály megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 50 A Parlament azt állítja, hogy amennyiben továbbra is a Lisszaboni Szerződést megelőző szabályozás alkalmazandó a jelen ügyben, az EU 39. cikk (1) bekezdése alapján konzultálni kellett volna vele.
- 51 A Tanács ezzel szemben úgy ítéli meg, hogy a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése egyáltalán nem írja elő a Parlament részvételét a megtámadott határozat elfogadásában, és hogy az EU 39. cikknek a Lisszaboni Szerződés általi hatályon kívül helyezését követően már nem kell konzultálni a Parlamenttel e határozat végrehajtási intézkedéseinek elfogadása érdekében.
- 52 Az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 10. cikkének (1) bekezdése alátámasztja ezen elemzést, mivel nem hivatkozik az EU 39. cikkre azon rendelkezések között, amelyek joghatásai fennmaradnak a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően. A Parlamenttel való konzultációra vonatkozó kötelezettségnek az elfogadási eljárásba való belefoglalása mindazonáltal egy olyan elemmel egészítené az EUMSZ 291. cikkben foglalt eljárást, amely nem szerepel e cikkben, és ezáltal sértené a Lisszaboni Szerződés által kialakított intézményi egyensúlyt.

A Bíróság álláspontja

- 53 Emlékeztetni kell arra, hogy a Parlamenttel az uniós jog alkalmazandó szabályai által előírt esetekben történő rendszeres konzultáció olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelynek megsértése az érintett jogi aktus semmisségét eredményezi (lásd ebben az értelemben: Parlament kontra Tanács ítélet, C-65/93, EU:C:1995:91, 21. pont; Parlament kontra Tanács ítélet, C-417/93, EU:C:1995:127, 9. pont).
- 54 Következésképpen, amennyiben a második jogalapra adott válaszból következik, hogy a Tanács érvényesen alapozhatta a megtámadott határozatot a 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdésére, azt kell meghatározni, hogy a Parlamenttel kellett volna-e konzultálni valamely aktus e rendelkezés alapján történő elfogadása előtt.
- 55 E tekintetben a jelen ítélet 40–47. pontjában szereplő megfontolásokból következik, hogy az EU 39. cikk (1) bekezdésével összhangban értelmezett 2008/633 határozat 18. cikkének (2) bekezdése továbbra is kifejti joghatásait, amennyiben azt nem helyezték hatályon kívül, nem nyilvánították semmissnek, vagy nem módosították, és az általa meghatározott eljárás alapján teszi lehetővé a megtámadott határozathoz hasonló intézkedés elfogadását. Ezért a Tanács köteles konzultálni a Parlamenttel e határozat alkalmazása időpontjának meghatározása előtt.
- 56 A Tanács állításával szemben az EU 39. cikk (1) bekezdésének a Lisszaboni Szerződéssel való hatályon kívül helyezése nem kérdőjelezheti meg ezt a Parlamenttel való konzultációra vonatkozó kötelezettséget.

- 57 A jelen ítélet 39. pontjában szereplő megfontolásokra tekintettel ugyanis az EU 39. cikk (1) bekezdésének a 2008/633 határozat 18. cikke (2) bekezdésének elfogadását követő hatályon kívül helyezése nem szüntetheti meg az ez utóbbi rendelkezésnek az EU 39. cikk (1) bekezdésével összhangban történő értelmezésére vonatkozó kötelezettséget.
- 58 Ehhez hasonlóan nem releváns, hogy az EUMSZ 291. cikk nem írja elő a Parlamenttel való konzultációra vonatkozó kötelezettséget, amennyiben a Parlamenttel való konzultációra vonatkozó kötelezettség a 2008/633 határozat egyik joghatását képezi, amely fennmaradt a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvnek a jelen ítélet 47. pontjában értelmezett 9. cikke alapján.
- 59 Márpedig nem vitatott, hogy a megtámadott határozatot a Tanács a Parlamenttel folytatott előzetes konzultáció nélkül fogadta el.
- 60 Ebből következik, hogy az első, a lényeges eljárási szabály megsértésére alapított jogalap megalapozott, és hogy a megtámadott határozatot következképpen meg kell semmisíteni.

A megtámadott határozat joghatásainak fenntartására vonatkozó kérelemről

- 61 Mind a Parlament, mind pedig a Tanács azt kéri a Bíróságtól, hogy – amennyiben az megsemmisíti a megtámadott határozatot – tartsa fenn ez utóbbi joghatását, amíg helyébe új jogi aktus nem lép.
- 62 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében a Bíróság – ha szükségesnek ítéli – megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktus azon joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.
- 63 A jelen ügyben a megtámadott határozatnak a joghatásai fenntartása nélkül történő megsemmisítése akadályozná a vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáférést, és következképpen veszélyeztetné a közrend fenntartását. Márpedig a Parlament, noha azzal az indokkal kéri e határozat megsemmisítését, hogy lényeges eljárási szabályt sértettek meg, nem vitatja annak célját és tartalmát sem.
- 64 Következképpen fenn kell tartani a megtámadott határozat joghatásait a helyébe lépő új jogi aktus hatálybalépéséig.

A költségekről

- 65 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Tanácsot, mivel pervesztes lett, a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság megsemmisíti a vízuminformációs rendszerhez (VIS) a tagállamok kijelölt hatóságai, valamint az Europol számára a terrorcselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és kivizsgálása érdekében, betekintés céljából történő hozzáféréstől szóló 2008/633/IB határozat alkalmazása időpontjának meghatározásáról szóló, 2013. július 22-i 2013/392/EU tanácsi határozatot.**
- 2) **A Bíróság a 2013/392 határozat helyébe lépő új jogi aktus hatálybalépéséig fenntartja e határozat joghatásait.**

3) A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások